

סמל זלצינגר משה
2118152

בן ציפורה ושרגא

נולד ב- ו' אב תש"י"ב 28.7.1952

התגייס לצה"ל באוקטובר 1974

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- כ"ט תשרי תש"ל"ה 15.10.1974

בעת מילוי תפקידו.

זלצינגר, משה

בן שרגא וצפורה. נולד ביום ר' באב תש"יב (28.7.1952) בתל אביב. למד בבית-הספר הייסודי אחדרהעם שבתל אביב, המשיך את לימודיו בבית הספר התיכון עירוני ז' שביפו. נטולת צדקהה כתלמיד כישורי ומחונן. שחומם-התענינותו העיקרית הוא הלימודים הריאליים. אולם, גם במקצועות האחרים השיג בKelly ציונים גבוהים ביותר. עדות לכך גם השתתפותו בחידון התנ"ך לנער. משה היה פעיל באגודה 'נעור לנער' ובמסגרות זו הדריך במועדון העזיריים ביפו. כן השתתף במשלחת רשותה של נוער לחו"ל-לאן. להוריו היה בן טוב. קשוב ושקט. ככל מוריו הצעיר נגע למין. שקרול ורציני. אך חכמוו הוכיחו גם את הגד האחד שבו – היה בחור שוכב, עלייז ומלא-חיים. היה ממאוגני המסיבות בבית-הספר ואחד מכוכבייהן הבולטים. הנהנה לחתולו בשיר גם לפני הציבור.

היה זה אף טבעי, שםשה ברוך-הכשרונו ימשיך את לימודיו בבית-ספר גבורה. הוא נרשם לעתודה האקדמית. עבר את הטירונות וכן קורס מ"כ'ם העתקיק את מגדריו לchiafa כדי ללמוד הנדרסת-ח شامل בטכניון. גם כאן השיג הישגים ובבים. כאשר פרצה מלחמת יוס-הכיפורים, גויס ונטל חלק במלחמה. אף עלה לדרגה סמל.

משוער בחואר מהנדס-ח شامل, חזר משה לשירותו בצה"ל. חשב להיות נושא בחייב-האור, אך נפסל בבדיקה בשל ראייתו. הואבחר אפוא לאפשרות לפועל כמהנדס במסגרת כלשייה בצה"ל. אף לא זכה לשאת את מד"צ ה"יל ימ"ט דבם. במחנה הרכינה לקורס-קצינים – ביום כ"ט בחשוון תשל"ה (1974.10.15) נפל בעת שירותו. הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין הצבאי שבקרייה. שאל. השאיר אחריו הורים ואחות.

מפקדו של משה כתב לו כורחו: "משה היה חבר לכל החילאים ומעולם לא הגיע לידי ריב או קטטה, כי תכונה אופיו והזהה לו תור, לא להזוכה, להתנדב ולעשות בשבייל כלל. כאשר היחידה ננטה ללחץ-עבורה, היה משה תמיד בין אלה שעשו את העבורה הקשה והמסוכנת. היה בין אלה שלא הצליחו את המנהה ואת ההשתמטות. האימון שהוא עבר היה קוצר ומצויץ. אך הדעת שהוא רכש באימונו נוצל בערך-הចורך ממש כמפקד ותיק ולמוד-ニישין. נציגו בעינו כמפקדר טוב במצוותו הושקט, בחיל מאומן בפעילות מבצעית וכעוזר טוב לכל בעלה-המקודש. לא ניסה מעולם להתבלט מעל למוציאע, אך תמיד עשה מעל ומעבר לנודש".

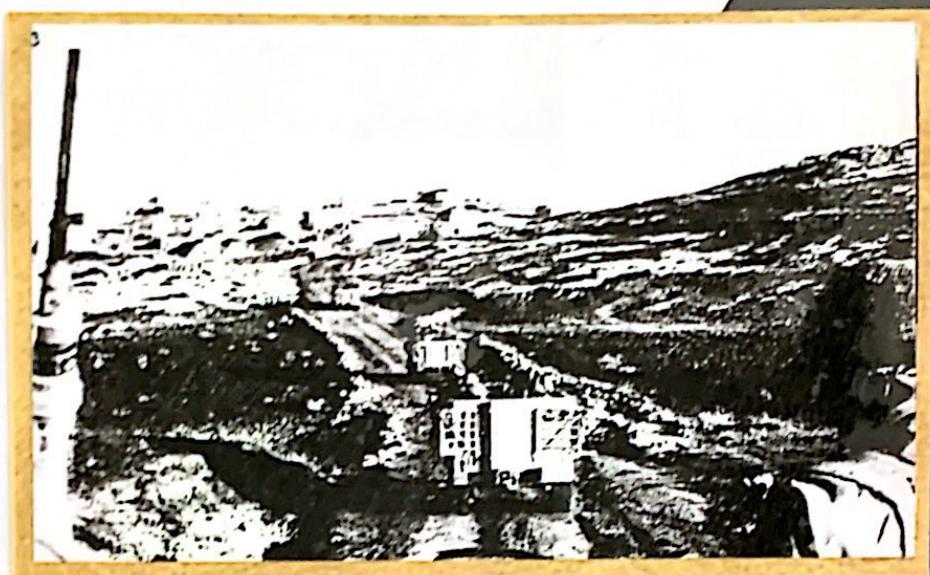

באיימו

ובשורה

מלחמת יום ה-הכיפורים בקרב בו השתתף

ערב פרוץ המלחמה עסקה חטיבת גולני בחכנות לקרהת כניסה החטיבה הגדולה בכל הזמנים שעמד להיעדר מיד אחרי יום ה-הכיפורים בפרק הירקון. בתל-אביב. לבסוף הכנס, אליו הגיעו כל בגורי החטיבה בערך 25 שוטרים, שוחררה בחוזו אורי קולי ההיסטוריה המפוארת של גולני. אחד מהוגי הרעיון והאיש שعمل ימיט ולילות בחינת הכנס היה סגן מפקד החטיבה, סגן אלוף ראובן (רובי) אליאן.

ואולם שר ההיסטוריה שובש את התוכניות ו חמיר את המופע האור-קולי בראומי חזותיים וטורטו | מקלעים. יום החג חמיוועך חפץ ליום דם ואש בשדה הקרב. קורבנות רבים דרשו המלחמה מוחטיבת גולני, אחד מהם חייה רובי אליאן, שקייפ את חייו בשביili רמתה-הגולן בטראם הספיק להגישים את חלומו תנדול מינוס משפחתי חלומים של גולני.

יחידות החטיבה חללו לחטאגן לקרואת הקס:
גדוד "חובוקיס חראשו" חזר מתעסוקה מבצעית ברצועת עזה והתארך לבנס ולעצרת (המג"ד):
יוזחן!

גדוד "גדעון" איש את הנזרה הצפונית של רמתה-הגולן. (המג"ד: זאב אורן ז'ל).

גדוד "ברק" היה בחופשה עד כינוס העצרת (המג"ד: יענקליה שחר ז'ל).
אנשים בסיס האימונים החטיבתיים שהו בפרק הירקון ועזרו בחינת לקרואת הכנס הגדול (מפקד
בסיס האימונים החטיבתי היה יוסי מורה).

יחידת "הנמר המעופף" הייתה בכנותו ובחופשה (המפקד: שמיריהו וייניק ז'ל).

מפקד ג'ח' "אריות הגולן" היה דובי דרור ז'ל.
כשהגיעה ביום ששי, 5 באוקטובר 1973, הפוקה המרכזית על כוננות נבואה, היו עוד רבים שהאמינו, כי העצרת אמנים תנקיים.อลם פחות מ-24 שעות לאחר מכן היה ברור מעל כל ספק, כי העצרת הcialה לחטיבת גולני – תיזחה.

השליטה שאייפינה את קו המוצבים הקדמי ברמתה-הגולן בו החזיקו חיל'י ג'דען, הופרה בשבת בעחריים, כאשר צמד מטוסי "סוחוי" סוריים מכיספים צלו במפטי עליון לער המוצבים והטילו מטען פצצות.

החל מהלחמה יום-הכיפורים.

עוד ימים לאחר שפרצה המלחמה, המשיכו הדוגלים להתנווכ במקום הכנס, והשליטה המציג את התאריך והמקום המשיך להזדקר בכל צמי הכבשים בארץ. כאיל מישח רמז שכנס גולני טרם בוטל.

בשלבי המלחמה העירו למ"ט שהיה זה מן הטעם הטוב אם יסירו את השלטים המפוזרים ברחבי הארץ. "מזרען" – תמה אמר דרורי – "הרי כנס גולני לא בוטל. הוא רק נזחה. אולי נסף לו פרק ואולי דזוקא בגל פרק זה, כדי לשוב ולספר לאנשים, להזכיר להם מה פירוש המלה חרמון, מה פירוש השם רובייה ואחרים, ומה הזכות לשאת את השם גולני".

בשבת, סמוך לשעה אחת בעחריים, דיווח סגן משנה צעיר, שאז זה מקובל סיים את קורס הקצינים, על תנועה גדולה של כוחות סוריים לעבר מוצבי גולני ברמתה-הגולן. כשהשאלו אותו בקשר מה הוא רואה, השיב: "זו התקפה דיויזיונית".

דיווחו של מפקד אחד המוצבים נקלט בשעה שהויה עדין אי ודאות מוחלטת לגבי מה שעתיד לקרוות בתוך פהות משעה?

בעקבות תקיפת של שני מטוסי האויב החלו העניים להתגלגל, מהכל צובב במלחמות הביצ'
ובמירוץ מטורף נגד מחותי השעון. בשעה 13.50 נפתחה הפלגה ארטילרית כבזה לאורך כל הגיזה,
ובמקביל תקפו כעשרים מטוסי אויב את מוצבינו. בתוך כך הבחינו תצפית המוצבים בתנועה עצומה
של טורי שיירין וחירר לכיוון שטחנו. בגיזה מוצב מוזוד "גדעון" הובחנו לשושה צירי פריצה עיקריים:
באיזור שמאלה לחושניה; באיזור שמאלה לקוניטרה, ובאיזור שמזרחה למסעה. מוצב חרמון, בו
ישב כוח מצומצם של חיל'י ג'דען, נכבש על-ידי כייחות נחנים וכומנדו סוריים. מספר לוחמים
הצליחו להסתנן במזרקות החור ולחתחבר בשלום עם כוחותינו.

התנאגות החטיבת נמשכה בשעות אחר-הצהרים של שבת, 6 באוקטובר. בלילה קיבלו לוחמי גולני
אחריות על גיזרת צפון רמתה-הגולן. עתה החלו חנוקות לעליה על מוצב חרמון, שככל היזע בשלה זהה,
נכבש כידי חסורים. כוח חחל מעפיל לעבר המוצב, אולם הוחזר בסופו של דבר והപוליה נזחתה.

יחידות האלטיבה התארגנו בשני כוחות: אחד, בפיקוד המ"ט, פעל בגיזה בוקעתה – מסעדה – מגדל
שאם; והשני, בפיקוד חסם"ט, שולט באיזור חטמיטים: אבונייה, וסט ונפת, וdag להעברת סיירות
אטפקה ותחמושת לאיזורי הקרים.

הכוחות התארגנו במילגנה לחסימת הערים הראשיות לעומק שטחנו, וסייעו לשירין בבלימה
התקפות אויב, ובמהדמת מתקלות קומנדו סוריות, שנחו בשחנו מעל גבי מסוקים.

כח מהחטיבה ובו ג'וזו "אריות חגולן" התארגן ל��ואת הקרב הראשון לכיבוש מוצב החרמון (תיאור
קרבנות החרמון מופיע בפרק בהמשך).

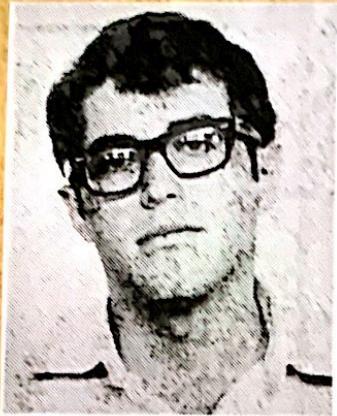
כח אחר, בפיקוד הסטט"ט, השתלט על תווואים טופוגרפיים שלוטים בו כמו תל-אביב ותל-ער"ם. לוחמי החטיבה
ובנוסף לכך השתלט על תווואים טופוגרפיים שלוטים בו כמו תל-אביב ותל-ער"ם. לוחמי החטיבה
ניהלו קרבות השהייה ובlimה קשים נגד כוחות שיירין וחירר סוריים עדיפים.

סבירו את כל החברים ומצא דרך להפיג מהחילום את השעטנים והחרדה שבמהנתה האיכון שהוא עבר היה קצר ומטומטם, אך הירע שהוא רכש באימונו נועל בעת הצור מכם כمفקר ותיק ולמודר נסיוון. ייחסו לאנשים שאתם הוא עבר היה נקשה ולא השאיר מקום לספקות, ובכך נעציר משה בעינינו כמפקד טוב בעבורה, חבר טוב במנוחה, חייל מאוכזן בפעולות מבצעיות וכעוזר טוב לכל בעלי המצעע שליהם הוא עוזר בשעתו. אנחנו שהכרנו את משה יודעים ומבינים ערך כמה שקשה לנו כלעדרו ועוד כמה חסר

לען האדם שכבה תמייר אהב וידע לעוזר לטולם.
בחייו הוא לא נושא לעולם להתבלט מעל למוציאע, אך לעשות הוא תמייר עשה מעל ומעבר לנדרש. במוותו הוא מודרך מול עינינו ורמותו מופיעה מעל בכל הזוכרו והאוירה שנרכמה בינינו.

עם סיום שירותו בצה"ל במלחמות יומם הכהנים קיבל ממפקדו מבاك הערכהכו נכתוב בין השאר: ניסתי להשארכן ביהירה כמפקח, אולם בכלל לימודיך לא יכולתי לעשות זאת. מכתב קצר, המעוד על אישיותו של משה, אחר סיום לימודיו בטכניון במסגרת העתודה האקדמיהית ולאחר קבלת תואר בהנדסת חשמל, התבלט משה לקראות גיוסו לצה"ל לשירות סדיר, באפשרות להיות נוט בחיל האוויר. הוא ניגש למבחן טיס, אך נפסל בגין ראייתו. משה בחר באפשרות השתלבות במסגרת צה"ל במקצועו כמהנדס. הוא נהרג יומיים בלבד לאחר גיוסו ב-15 אוקטובר 1974. ימים ספורים לפני נפילתו לבש את מרויין כדי להתיצב לאימונים הכנה לקורס קצינים. על אף חייו הקצרים — בן עשרים ושתיים היה בנופל, הוא הישגנו בצה"ל גROLרים. כותב מפקדו ווסף לו להורי: מי שהביר את משה לא ישכחו זכרו תמיד ישאר בעינו כפי שהיה בחייו. משה היה חבר לכל החיילים ומעולם לא הניג לעידי ריב או קטעה, כי באופיו היה לותר, לא להתוויח, להתרנד ולהעשות בשבייל כולם. גם כאשר לא נקרה להתרנד היה מוחפש ורוצה תמייר לעסוק בפעולות או לשפר וליעל את האמצעים שעמדו לרשותנו. ואכן האמצעים התדרדרו והיחידה נכנעה לחץ עבורה, היה משה תמרד בין אלה שעשו את העכורה הקשה והמסוכנת ובין אלה שלא הצליחו את המנוחה או ההשתמטות. כאשר היחידה נדרשה להמתין ילאMESS בפייטות היה משה זה שליכך

סמל משה זלציגר

נולד: 15.10.74

בעת מילוי תסמידו

מי שביד את משה לא ישכח חכמו תמיד יישאר בעניין כפי שהוא בחיים.
משה הוא חבר לכל החילופים ומעולם לא הגיע לידי ריב או קטרה, כי אופיו היה לוותר, לא להתווכח, להתרנבר
ולעשות בסכיל סתום.
בכך סמור לא נקרה להתרנבר היה מוחפש ורוצה תמיד לעסוק בפעולות או לשפר וליעיל את האמצעים שעמדו
לדעתו.

באשר האמצעים התרדרלו והיחידה נכנסה לחץ עבודה, היה משה תמיד בין אלה שעשו את העברורה הקשה
המסוכנת ובין אלה שלא חפסו את המגנה או הושתמו. כאשר היהודה נדרשה להמתן ולצמצם בפעולות היה
בזה והוא שיליך סביר את כל החברים ומaza דרך להפיג מהחייבים את השעומים והחרדה שבהתנה.
יחסו לאנשים שאטם הוא עבר היה נוקשה ולא השאיר מקום לספקות ובכך גזטייר משה בעינינו כمفקד סוב
בעבודה, חבר סוב במנוחה, חייל מאומן בפעולות מבצעית וככבוד טוב לכל בעלי המקצוע שלהם הוא עוזר. בשעתו,
אנחנו שכרנו את משה יודעים ומכינים עד כמה שקשה לנו בלעריו ועוד כמה חסר לנו האדם שכח תמיד אהב
וירע לעזרו לכולם.

בחיי הוא לא ניסה לעולם להתבלט מעלה ממוצע, אך לעשנות הוא תמיד עשה מעלה ומעבר לנדרש. בmomento
הוא מודרך מול עינינו ודמוני מופיע עעל לכל הוכרכנות והאוירה שנרכמה בינוינו.
חי זכו ברוך.

אין זה שכוכב אח'
לנצח מען. אין הוא מען, למען השם.
כוכב אח' לנצח.
אני לא הייתי
מען. ואני בעצם,
לא לנצח.
אין זה שכוכב אח'
לנצח מען. אין הוא מען, למען השם.

